

σεμνός

σεμνός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. σεμνός], σεμνός. Επίρρ. **σεμνά, α.** κόσμια, σοβαρά, ταπεινά, με ευπρέπεια: «εκεί που θα πάμε, θέλω να φέρεσαι σεμνά». **β.** πολλές φορές, ως προτρεπτικό ή απειλητικό επιφώνημα σε κάποιον που ενεργεί προκλητικά, για να συμμαζευτεί: «εγώ δεν έχω να φοβηθώ κανέναν κι ό,τι θέλω θα λέω κι ό,τι θέλω θα κάνω. -Σεμνά!». Συνών. ήρεμα! (β).

- η σεμνή τελετή, βλ. λ. [τελετή](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας